

Едва могла Лисана да избѣга. Езелъ си дѣдо кокошцицата и радостенъ се върналъ у дома си, че можалъ кума лиса да надхитри.

Кума лиса не забравяла за дълго време дѣдовата хитрина. Чакай, ти дъртако, азъ ще те науча кому зло правишъ, казала Лисана. Въ една тъмна нощъ тя влиза въ селото. Дѣдо, баба и Снѣжанка сладко си спали, а кума лиса влиза въ курника, издушила всичкитѣ дѣдови кокошчици, даже самия пѣтля - пѣснопоецъ най-напрѣдъ одушва и сладко закусилъ крехко пѣтлюво мѣсо... Тѣй Лиса на дѣда си отмъстила.

